

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

MISSIONSFÖRBUNDET

Utgiven av
Svenska Missions-Förbundet

N:r 12

Den 24 mars 1926

Årg. 44

Innehåll: Herrens Nattvard. — Nya synpunkter i judefrågan. — Vårt tack. — På kinesisk gudstjänst. — Från fältet i Kongo. — Ett tack från Kolo. — Tillväxa - fullkomnas. — Från söndagsskolans värld. — Metodistkyrkan. — Från arbetsfältet. — Från redaktion och expedition. — Alfred Carlsson. — Resturer. — Annonser.

Från Hancheng i Östturkestan. Missionär Sigrid Larsson och några skolbarn.

HERRENS NATTVARD.

1. Kor. 11: 23—29.

Försoningens underbara nåd och hemlighet tråda oss på ett alldeles särskilt sätt till mötes i Herrens Heliga Nattvard. I denna måltid mottager människan Jesus Kristus, såsom han ock själv säger: Brödet i Nattvarden är hans lekamen och kalken är hans blod. Och Paulus säger förklarande, att brödet är delaktighet av Kristi kropp och att kalken är delaktighet av Kristi blod. Därav att Jesus instiftade Nattvarden i den natt, då han blev förrådd, förstå vi, att dess välsignelse och höga ändamål som en delaktighet av honom själv på det innerligaste står tillsammans med hans lidande och död. Detta bekräftar också Paulus, då han säger, att vi förkunna Herrens död, så ofta vi i Nattvarden äta brödet och drieka kalken.

I Nattvarden träder sålunda den troende själen i en levande och verklig gemenskap med sin Frälsare. Så verkligt som Kristi kropp är utgiven och hans blod utgjutet, så verkligt äro Kristi kropp och Kristi blod förhanden i den heliga måltiden. Också är det just detta, som giver Herrens måltid dess alldeles särställda, höga och heliga väsen och betydelse. För Paulus var det ock en högsta angelägenhet att framhålla just detta för korintierna, på det att de måtte göra åtskillnad mellan Herrens lekamen och annan spis, vilken viktiga sak de alldeles höllo på att förgäta. Och därigenom stodo de i

fara att försynda sig på Herrens lekamen och blod.

Så är då i Nattvarden såsom i ett enda samlad och given all den gudomliga nådens oändliga rikedom. Där ligger Guds eviga rådslut om människans frälsning uppenbarat och förklarad, där få det äldre förbundets förebilder sin levande verklighet och dess långa längtan sin fullbordan, där är Betlehem med barnet, som är oss fött, där är Getsemane och Golgata med Sonen, som är oss given. Här är det levande brödet för de hungrande, här är livets hälsodryck för de törstande. Vårt förstånd, om än så upplyst, vår känsla, om än så varm, våra ord om än så uttrycksfulla och välljudande — inför denna stora salighet kommer det allt till korta. Här är det intet annat än att på det allra enfaldigaste tro, vad ordet säger och bliva därvid.

Därför att det är så, därför att Jesus giver sig själv åt sina trogna i Nattvarden, har den sin grund och utgångspunkt i hans död och sin avslutning, sin fulländning vid hans återkomst och utgör sålunda den levande förbindelsen mellan dem båda. Den är ett bevis på Herrens död och en underpant på hans återkomst i härlighet. Här är det ordet i högsta mening sant, att den gudomlige Herren och Frälsaren är när de sina alla dagar intill tidens ände. Var och en uppriktig och nådehungrande själ får här i salig ro

NYA SYNPUNKTER I JUDEFRÅGAN. Israelsmissionen i nytt läge.

Av Jakob E. Lundahl.

I den mån som den kristna missionen blivit världsmision och dess problem kommit att betraktas från världsvid synpunkt, har också frågan om judemissionen blivit alltmera aktuell. Arbetet för judafolkets förändring till Kristus håller på att övergå från att vara en de särskilda israelsmissionernas sak till att bli gemensamt för hela den kristna kyrkan. Det är ock betecknande, att Internationella Missionsrådet på sista tiden börjat ägna denna fråga en särskild uppmärksamhet. I gångna tider har det många gånger klagats över att de stora missionskonferenserna tagit alltför liten hänsyn till israelsmissionen. Nu tyckes den tiden vara förbi. Internationella Missionsrådet planlägger för närvarande två stora internationella konferenser för israelsmissionen, vilka våren 1927 skola hållas i Warschau och Budapest under ordförandeskap av Missionsrådets ordförande, doktor John R. Mott.

I ett av de senaste numren av Internationella Missionsrådets tidskrift har den skottske judemissionären n:r Maedonald Webster skrivit en synnerligen läsvärd uppsats under rubriken: Nya synpunkter i judeproblemet. Efter att ha berört den gamla antisemitismen och dess utbrott i de s. k. judeprogromerna i Ryssland och de östeuropeiska länderna, övergår han till den moder-

na antisemitismen, vilken kan sägas ha uppstått i och med världskriget och vilken visserligen icke tagit sig uttryck i dylika förföljelser, men som dock icke är mindre intensiv. Denna nya antisemitism har sträckt sig så gott som över hela världen. Knappast sedan korsstågens dagar, säger d:r Webster, eller sedan den romerska kejsartiden har antisemitismen varit så universell, som den nu är.

Ett märkligt förhållande i vår tid är den religiösa frigörelsen inom judendomen. Före 1914 kan man säga, att största delen av de judar, som levde i östra Europa, saknade politisk frihet. En följd härav var bl. a. den väldiga utvandringen till Förenta Staterna, där nu judarnas antal uppgår till över tre miljoner. Men den religiösa fångenskap, vari de judiska massorna hölls av de härskande rabbinerna, var om möjligt ännu större än den politiska. Genom världskriget och de frihetsrörelser, som därmed stodo i samband, ha Öst-Europas judar för första gången i sin historia kommit i levande kontakt med det liv, som lever utanför deras egna väggar. Detta har medfört ett genomgripande avfall från de gamla begreppen och en frigörelse från de band, vari de sedan flera århundraden tillbaka hållits fångna genom Talmud och rabbinernas skrifter. Hundratuseantal av det judiska folket — ja mil-

luta sig till Jesu bröst, såsom fordom Johannes gjorde.

Därför är det ock, som vi i Nattvarden äta och dricka till Jesu åminnelse. Under jordelivets mångahanda mödor och frestelser, då vi så lätt kunna glömma vår Frälsare, är den heliga måltiden given till en ständigt återkommande erinran om honom. För vår själ framträda då de heliga minnena av Jesus Kristus, som en gång i ringhet vandrade härnere, talande nådens ord och hjälpande alla elända, av honom som led de namnlösa kvalen i Getsemane och stilla som ett lamm lät sig ledas till slaktning — allt för vår skull, för vår frälsning från synd och förtappelse till rättfärdighet och evigt liv.

Men att vi i Nattvarden icke blott skola blicka tillbaka utan även i hoppet vända vårt öga framåt till Jesu ankomst i härlighet, förstå vi av Pauli ord, när han säger, att vi då förkunna Herrens död, till dess att han kommer. Ja, här är det i alldeles särskild mening så, att vi fira Jesu minne, just för att vi vänta hans tillkomme. Minne och väntan äro trons kostbara klenoder, och i Nattvarden såsom den troende församlingens högtidsmåltid hava de, stödjande och förklarande varandra, på ett alldeles särskilt och levande sätt kommit till uttryck.

Så må vi då tacka och lova vår Gud för denna dyra måltid och till vår salighet njuta dess gudomliga håvor!

lioner — bekänna nu, att de icke ha någon religiös övertygelse. Religiösa ceremonier och former ha ingen betydelse för dem. Detta gäller de stora massorna i Öst-Europa. Och i Amerika beräknas det, att 80 % av judarna redan lämnat synagogan och därmed allt religiöst inflytande. Ansvarskännande judar mena ock, att denna religionslöshet innebär den största fara, som någonsin träffat judendomen.

På samma gång är det emellertid märkvärdigt att se, hur nationalismen vaknat till liv bland judarna liksom hos alla folk. I många fall har denna nationalism trätt i stället för de gamla religiösa idéerna och ceremonierna. Man talar om judarna såsom nation och om Israel såsom en enhet på ett sätt som knappast någonsin förr. Därvid behöver man icke blott tänka på sionismen och dess idé om ett nationellt hem för judarna i Palestina. De nationalistiska känslorna taga sig många andra former, och föreningsbandet mellan judarna i skilda länder har börjat växa sig starkare än förr. Vad som skall bli en följd härav är ännu omöjligt att säga. En del entusiaster mena, att det skall betyda frid på jorden. Andra tala om en judarnas kommande maktställning över nationerna och uppbyggandet av en ny civilisation på den gamla kulturens ruiner.

Hur man än ser saken, måste man medgiva, att de senare åren visat en ganska avsevärd tillväxt för judarnas inflytande i världen. De nya förhållanden, som kommit till stånd efter världskriget, ha ock givit otaliga möjligheter för den judiska begåvningen och energien. På det finansiella området torde nog judarnas insats i allmänhet vara mindre, än man i allmänhet menar, men i handel, industri, samfärdsel, vetenskap, filosofi, medicin, juridik, politik och icke minst i pressen utöva judarna i våra dagar ett inflytande, som icke står i någon rimlig proportion till deras antal. Många inneha ock ställningar, som göra det möjligt att inverka på mänsklighetens tankeliv och på den allmänna opinionen i utomordentligt hög grad. Judarnas inflytande på folkens utveckling är därför i våra dagar en faktor att räkna med mer än någonsin förr. Detta förklarar ock i viss mån tillkomsten av de antisemitiska strömningarna, i vilka dock åtskilliga förhållanden av mindre vederhäftig

beskaffenhet kommit till synes. Så har till exempel den över stora delar av världen spridda broschyren »Sions äldstes protokoll» bevisats vara förfalskning från början till slut.

Under alla förhållanden synes man dock mer och mer komma till den övertygelsen, att det judiska problemet måste lösas på ett sätt, som överensstämmer med rättfärdighetens fordringar. De ledande statsmännen bliva alltmer övertygade härom. Och det är att hoppas, att de metoder, som i gångna tider använts för att förhindra judarnas inflytande att växa sig för starkt, icke må komma att återupprepas.

Vad som framförallt är av nöden i vår tid, är en ny ande inom den kristna kyrkan med hänsyn till judeproblemet. Visserligen ha i gångna tider enskilda personer inom kristenheten och enskilda sammanslutningar tagit till sin uppgift att arbeta på judarnas förande till Kristus. Men i stort sett har kyrkan handlat så som om den icke vore kallad att bringa Kristi evangelium till Mästarens egna landsmän. Mitt under det väldiga företag för världens evangelisering orginiserats, har detta icke kristna folk, som levat alldeles utanför de kristnas egna dörrar, blivit glömt och förbisett. Men även här synes en förändring börja inträda. Ett växande antal av ledande missionsmän ha börjat intressera sig för judarnas omvändelse till Kristus. Man börjar förstå, att judafolkets verkliga behov icke är av materiell utan av religiös och andlig beskaffenhet. Även börjar man se, att om den kristna kyrkan i gångna tider känt sin plikt mot Israels folk, så skulle det i våra dagar icke ha funnits något judeproblem. De nya förhållanden, som i våra dagar inträtt med hänsyn till det judiska folket, framstå ock som en ny och direkt kallelse till hela den kristna kyrkan att på fullt allvar taga upp missionen bland Frälsarens egna landsmän.

Det ligger mer allvar i denna maning, än man möjligen i början kan tänka sig. Ja, det kan till och med sägas, att kyrkan har större behov av att lösa judefrågan än staten. Om icke kyrkan ingriper med en kraftig judemission, skola de kristendomsfientliga krafterna inom kristenheten genom de från all religion frigjorda judarna utvecklas och tillväxa mer och mer. Den vaknande nationalkänslan bland judarna till-

V Å R T T A C K.

Om julen vid Indo.

Också i år ha vi blivit ihågkomna med gåvor till julen. De vänner i hemlandet, som sänt oss bidrag antingen såsom gåva till någon skyddsling eller också till julfästen, äro:

Onämnd genom pastor Holmgren, Bjälverud; Vinslövs Missionsförsamling; Fr. Marta Mårtensson, Edsbyn; Tidafors Ungdomsförening, Molkom, Elmer Andersson, Ockelbo; Missionsvänner i Göteborg genom Carl Andersson, Klas Lundström, Hedemora, och Hjo Kr. Ungdomsförbund. Till dessa vilja vi härmed frambära vårt liksom våra inföddas varmaste tack! Gud välsigne eder alla, I missionens vänner och trogna skaffare!

Vid fästen julaftonen blevo 325 personer här vid Indo bespisade med ris och fläsk etc. Samtidigt voro omkring ett 100-tal personer samlade till liknande fäst vid Massendjo. Före utdelningen hade vi julbön, då kyrkan var fullsatt till sista plats. Endast en gång tidigare torde så mycket folk ha varit samlat här vid Indo.

sammans med den begåvning och energi, detta folk besitter, kommer att verka i en riktning, som ingalunda blir den kristna kyrkan till fromma. Följden kommer att bli en tilltagande materialism inom de kristna nationerna. Det finnes ingen annan lösning av judeproblemet än den, som den kristna kyrkan kan åstadkomma, om hon vill offra sig för saken. Men här fordras apostolisk hänförelse.

Det är ock märkvärdigt att se, vilken förändring som i samband med judarnas religiösa frigörelse på många håll kommit till stånd i förhållande till kristendomen och det kristna evangeliet. Aldrig sedan apostlarnas dagar har judafolket kommit i en sådan kontakt med Jesus Kristus som i vår tid. Judiska lärare och rabbiner av den liberala typen studera Nya Testamentet och förklara Jesus Kristus för Israels störste etiske lärare. Många tala ock med stolthet om att han är kött av deras kött och ben av deras ben. För icke länge sedan öppnade en judisk lärare i London en bibelklass för studium av evangelierna för att ungdomen i hans synagoga skulle lära känna den store judiske lä-

Juldagen måste ottan inställas på grund av regn. Men klockan nio f. m. samlades vi till möte. Fyra lärare från Kingoyi, som arbetat här något över ett år, sade oss då farväl för att återvända till sitt land igen. Så vigdes en av våra unga lärare med sin utvalda, något som tilldrog sig stor uppmärksamhet bland de församlade. Slutligen firades H. H. N. Klockan sju på kvällen samlades vi åter till möte i den då rikt upplysta kyrkan. Ganska mycket folk var även nu samlat, en god predikan hölls och julsånger sjöngos. Med detta möte var julfirandet slut. Lördagen var för oss vita en vanlig arbets- och avlöningsdag; våra svarta vänner, som samlats här till högtiden, återvände var och en till sitt.

Gud välsigne sitt verk i Kongo! Gud välsigne ock hemförsamlingens arbete och offer!

Med hjärtlig fridshälsning. Edra medarbetare i Kongo:

Ada och Arvid Unsgaard. David Lundkvist.
Indo, Sibiti 15 januari 1926.

rarens liv och idéer. Visserligen angavs såsom syfte, att de därigenom skulle bättre sättas i tillfälle att försvara sig mot kristendomen. Men det är i alla fall ett märkvärdigt tidens tecken. En framstående judisk lärd säger: »Såsom en religiöst vakna person kan juden icke annat än intressera sig för den man, som framför alla andra har gjort en insats i mänsklighetens religiösa historia.» Sådana vittnesbörd beteckna en märkbar förändring, då man tänker på de beskrivningar av Jesu liv, som kommo till stånd under medeltiden och som därefter under många århundraden varit allmänt lästa bland judarna.

Det är i Öst-Europas hundratals städer själva massan av det judiska folket ännu i dag är att finna. Det är här det stora avgörandet skall ske med hänsyn till judarnas ställning till kristendomen, vilket avgörande blir av betydelse icke blott för Europa utan för hela världen. Här finnas omkring 70 procent av alla världens judar, men endast 16 procent av hela världens jude-missionsstationer. Och dock ha även här de kristna missionärerna full frihet och öppna dörrar överallt.

PÅ KINESISK GUDSTJÄNST.

Av missionär *Eskil Rydén*.

Bing, bång, bing, bång. Klockan var inte mer än halv sex på juldagsmorgonen, då kyrkklockan, den vackraste och f. ö. enda verkliga kyrkklocka vi ha på vårt fält här i Hupeh, sände sina kallande och manande toner ut över denna stad, ett Ninéve i miniatyr, miniatyr väl vad storlek beträffar, men knappast i syndighet, ty Kishui har namn om sig att vara en »håla» för att ta ett vulgärt uttryck, som dock säger kanske mindre än vad det borde. Bing, bång, bing, bång. Klockans fylliga malmtoner ljuda ut över nejden den stilla stjärnklara juldagsmorgonen, inbjudande alla att komma för att höra det gamla budskapet om att Frälsaren är född. Intet anseende till person tar klockan, den manar alla lika innerligt, den bäste såväl som den sämste. Hur många skola lämna sina varma bäddar för att infinna sig i kyrkan? Många känna nog i likhet med portvakten, där han står och drar i repet för att ringa till julotta, att han nog inte skulle haft något emot att fått stanna kvar i sin varma säng.

Våra farhågor besannades inte denna gång. Då klockan ånyo, en halv timme senare förkunnade, att nu skulle mötet börja, hade en rätt ansenlig skara samlats i det fästsmyckade kapellet. Pappersgirlinger och kedjor av kulört papper, pappersflaggor i alla kulörer och variationer, ljus i fönstren, två granar framme vid talarstolen och en lånad luxlampa, som surrade och burrade i taket men för övrigt spred ett kraftigt sken omkring sig, gjorde nog kapellet ganska inbjudande för kinesen, som tycker om granna saker. Men jag hoppas, att det inte blott var grannlåten som lockade dem eller satte sin starkaste prägel på julfirandet. När klockan i tornet tystnat, intonerade orgeln en sång, och ovanligt kraftigt ljud sången från en skara morgonfriska skolbarn och äldre. Kraftigt förkunnades budskapet om Fridsfursten, som kommit, och om Ordet, som vart kött. När dagen inbruttit och solen gått upp över bergen där i öster, var julottan slut, och vi gingo var och en till sitt, nej, det var inte sant, vi utlänningar gingo var och en till sitt men beredde oss på att få mottagning. Den lät inte heller vänta på sig.

Om en stund kommo alla männen i en lång rad för att önska god jul. När de suttit en stund och förplägats med te och sötsaker för att inte »bära bort julen», då de gingo, som talesättet säger på en del håll i Sverige, gingo de men efterträddes av en grupp kvinnor. Så fortgick det med större eller mindre avbrott hela dagen.

Utom julottan hade vi juldagen tvänne andra möten, ett klockan tolv på middagen, också det i kyrkan, och ett i skymningen, »den tid, då man sätter upp lamporna» som det brukar heta i kungörelserna på kinesiska. Båda dessa möten voro ganska talrikt besökta, det senare i all synnerhet. Juldagen var, synes det alltså, en väl använd dag, men med vad resultat? Ja, det kan nog inte avgöras, förrän fridsriket inbryter och böckerna upplätas och allt varder uppenbart. Fridsriket, det låter nästan som gyckel att tala om ett fridsrike i Kina, där det inte är annat än oroligt jämt och ständigt, men vi ta nog fel på ord och tänka på »fredsriket» i stället för »fridsriket». Kunna vi blott ingjuta mera av Kristi frid i kinesernas hjärtan, så kommer fridsriket, ty blott på denna frid kan det byggas.

På annandagens eftermiddag hade anordnats julfäst för söndagsskolbarnen. Det blida vädret på juldagen hade nu resulterat i hållande regn. I vanliga fall brukar kyrkan vara packad vid dylika tillfällen, men nu var den mycket glest besatt. Evangelisten Hu ledde mötet och Rydgård talade till barnen. Programmet var minutiöst noga uppgjort och upptog inte mindre än 20 punkter, flera av dem med både a, b. och c och kanske mer. Den del, som sköttes av barnen själva, utgjordes mest av uppläsning, utantill, sång o. s. v. Sist på programmet funnos några punkter, som gå igen på alla söndagsskolfästprogram: Utdelning av premier och ett paket, innehållande diverse »sötsaker». Genom expeditionen få vi alltid med sista kvartalet en summa, som av huvudkassören rubriceras »Till julfäst», och det är tack vare denna summa, som vi kunna bereda barnen denna julglädje. Det var också i känslan av tacksamhet till missionsvännerna därhemma, som berett barnen tillfälle att få på ett så påtagligt sätt fira jul, som evangelisten

FRÅN FÄLTET I KONGO.

Hälsning från Musana.

Kära Missionsvänner! Guds frid!

Det skulle taga tidningens utrymme för mycket i anspråk att namngiva alla vänner, som ihågkommit församlingen vid Musana med gåvor till julfesten i år. Vi bedja, att utan angivande av namn på givarna, få framföra till alla ett varmt tack för de kärkomna penninggåvorna! Härigenom beredes vi tillfälle att anordna en mycket angenäm julfest för våra evangelister, skolgossar, stationspersonal samt en del dopkandidater, vilka voro här vid stationen för att beredas till dopet. Så voro ock seminarieeleverna, tretton till antalet, med. Hela skaran uppgick till omkring 400 personer. Under verkligt gemytlig stämning intogs festmåltiden vid tolvtiden dagen före julafton. Genom avsjungande av flera sånger framförde festdeltagarna sitt tack, och detta bedja vi att med dessa rader få föra vidare till alla givarna av julgåvorna.

Hela julhögtiden var stämningsfull och andligt givande. Strax före klockan fem på jultidningen samlades omkring 1,300 människor i möteslokalen, där Palmkvist frambar för oss julens härliga budskap. Senare på dagen döptes och förenades med församlingen sextio personer. Dessa tillsammans med den övriga församlingen firade sedan H. H. Nattvard. Före nattvardsfirandet vigdes tio brudpar.

Hela julhögtiden har varit rik på andlig uppbyggelse både för oss missionärer och den kristna församlingen här. Gud har välsignat oss, och däröver äro vi glada och tacka honom av hela

Hu uppmanade barnen i de bägge skolorna att resa sig upp och med tre bugningar betyga sin tacksamhet till moderförsamlingen. Han uppmanade oss missionärer att vidarebefordra denna hälsning, och jag tar mig friheten att göra det i »original», såvitt det är möjligt fast i översättning:

»Giv akt! Rese sig alla barnen och bringe missionsvännerna i Sverige sitt tack för denna trevliga julfäst och dessa gåvor genom tre bugningar. Ett, (bugning), två, (bugning), tre, (bugning).

Hälsning och tack från Kingoyi.

Kära missionsvänner! Guds frid!

Sedan vi insände tack för julgåvor, inkomna för Kingoyi station, ha ytterligare följande vänner i hemlandet tänkt på att glädja de svarta härute: Ransäters Brödraförsamlings Ungdomsförbund genom Reinh. Hagström; Skutskärs Missionsförenings Ungdomsförening genom pastor Josefsson; Films Västra Ungdomsförening genom Gottfrid Bergström; Vänersborgs Missionskyrkas Ungdomsförening genom Viktor Gustafsson; Betania Ungdomsförening, Hälsingborg, genom Emil Paulsson; Sandsjö Juniorförening Framtidshoppet genom Albin Karlsson; Söderhamns Missionsförenings junioravdelning genom Karl Sjöstrand; Vänersborgs Missionsförenings Syförening genom A. Mouchard; Betania Missionsförening, Höör, genom M. Ryberg, samt från Gamla Missionshusets i Uppsala Juniorförening genom Signe Walder.

Till alla bedja vi härmed få framföra ett hjärtligt tack!

Med en kär hälsning från oss alla här på Kingoyi genom

Tillgivne
Karl Aldén.

Kingoyi 4 februari 1926.

vårt hjärta, likasom vi ock härmed framföra vårt tack och vår hälsning till alla missionens vänner. Å Musana församlings och missionärers vägnar:
G. A. Hull.

Vilja pastorerna vid tillfälle vara goda och vidarebefordra denna hälsning.»

Då det är, vad jag sökt göra nu med dessa rader, vill jag endast tillfoga ett hjärtligt tack från oss missionärer för det intresse, som visas för Herrens sak här ute i Kina.

Med hjärtlig hälsning.

Eder i Herren tillgivne
Eskil Rydén.

Kishui den 24 januari 1926.

Ett tack från Kolo.

Kära vänner!

Så ha vi åter fått uppleva en julhögtid. Våra trofasta, uppoffrande och för Kongos folk nitälskande vänner ha ock denna jul tänkt på oss här ute på missionsfältet och glatt oss med bidrag till julfirandet.

Eder kärlek för kongo-missionen och edra skyddslingar stärka oss i vår svaghet och uppliva vårt mod till nya ansträngningar för Kongos evangelisering. Hedendomen har ännu starka fästen, som måste intagas, och djupa rötter, som måste uppräckas, men vi tro på seger. Understödda av våra vänner i hemlandet och med Guds hjälp få vi intaga det ena fästet efter det andra. Guds ord sås ut och spirar upp till en härlig skörd för Guds rike. Guds lov sjunges, där förr mörker rått. Den, som sår, och den, som vattnar få sedan tillsammans glädjas. Gud ger växten.

Vi hade, tack vare edert bidrag, ett riktigt storkalas, och alla dessa stora förråd av mat, som vi anskaffat, gingo åt. Omkring 2,000 personer deltog i måltiden på julafton. Så här såg förrådet ut: 652 kg. fläsk, 275 kg. ris, 160 kg. salt och omkring 900 kg. pisang. Fördelat på 2,000 personer blev det ej så mycket på var och en, men tillräckligt för att bli riktigt mätt. Och att vara riktigt mätt är den ljuvligaste känslan för en kongoneger. Tack vänner för kalaset!

Juldagen döptes och intogos i församlingen 268 personer. En härlig skörd för Guds rike, eller hur? Hela församlingens medlemsantal uppgår nu till 936. Det är ej ett lätt arbete att hålla reda på dem alla och bistå dem med råd och hjälp i både det som är möjligt och omöjligt samt se till, att de få den andliga vård, som är nödvändig för deras tillväxt i tro och rättfärdighet. Vi bliva ofta missmodiga inför vår vanmakt. Dock har Gud intill denna stund hjälpt, och våra missionsvänners förböner ha skingrat

Tre lärrefamiljer från samma by i Kongo.

mörkret, som misströstan för med sig, och det har, Gud vare tack, gått fram till seger trots vår svaghet. Men ännu en gång vilja vi ropa ut över Sveriges rike till alla, som vänta vår Frälsares ankomst: Bedjen för oss, att vi må få mera andekraft för att kunna fullgöra en evangeliförkunnarens verk och få mera brinnande nitälskan, så att Herrens ord genom oss må hava framgång och bliva förhärligat i Kongo!

Från följande personer och föreningar ha vi mottagit gåvor för julfästen: Juniorföreningen Finspång; Reinh. Cederberg, Höreda; Ivar Johansson, Råå, Raus; Aug. Johansson, Lilla Alingsåker, Trollhättan; Fr. Ester Magnusson, Vägen, Veland; Ada och Konrad Johansson, Klockenhult, Karlstorp; Betels Juniorförening, Ockelbo; Fr. Selma Sjöberg, Långedrag; Fr. Ruth Pettersson, Kärsta skola, Vingåker; Två missionsvänner, Ockelbo; Augusta Westerman, Sikmarö, Blidö; Josef Nilsson, Kristinehamn; Missionsvänner i Göteborg med omnejd genom Karl Andersson, Göteborg; Ynglingaföreningen Libanon, Göteborg; Vrångö Missionsförening, Donsö; Betelkyrkans Juniorförening, Enskede; Mariedams Missionsförenings Juniorkrets, Betels Ungdomsförening, Ockelbo; Maria Olsson och Eva Brodin Gävle, Mustadfors Ungdomsförening, Ungdomsföreningen Stjärnan, Jonsered; M. Björn, Kärne, Ransäter, Södertälje Missionsförenings Ungdomsförening.

Ett innerligt och varmt tack från alla deltagare i julfästen vid Kolo julen 1925!

Ruth Johansson. E. A. Fridlund. H. J. Lindgren.

Kolo den 15 januari 1926.

Tillväxa — fullkomnas.

Om jag skall bli en kristen, skall jag bli det riktigt, säga ofta människor, som tillfrågas om deras ställning till Gud.

Man vill gärna begynna som en fullkommen man, men den naturliga vägen är att börja som barn och tillväxa. Utan att I omvänden eder och varden såsom barn, skolen I alls icke inkomma i Guds rike, säger Jesus. Ett normalt barn har förutsättningar att bli en fullvuxen människa, såvida det får leva och utvecklas.

Det är icke tilltalande för oss att komma i barnets beroende ställning och att leva på nåd. Det kan ju vara mer tilltalande för oss att vara fullvuxna på en gång. Men det gives i livet ingen sådan utveckling.

Fullkomligheten är en frukt mogen och färdig. Den mogna frukten är dock aldrig det första på trädet. Innan den erbjuder sig, måste det ha varit blomma och kart. Många blommor dö ut, och mången halvmogen frukt faller av i förtid. Det är bara en del, som bringas fram till mognad. Den mogna frukten skiljer sig snart från trädet och faller av.

Trädet skall bringa fram en mogen frukt, men den mognade frukten skall icke förbliva på trädet. Så skola också vi i tiden bringas till mognad för Guds rike. Men mognade frukter — fullkomliga kristna — höra ej denna tiden till. De tillvaratagas av den store Örtagårdsmästaren.

Jesus använder i en av sina liknelser bilden av en veteåker, där det först var brodd, sedan strå, så fullbordat vete i strået. Då frukten erbjuder sig, strax låter skördemannen lien gå. Brodd och strå hör växandet till; det färdiga vetet hör ladan till. I församlingen ville vi gärna hava dessa andligen mogna kvar som en prydnad och glädje. Det blir icke så, utan de flyttas till en annan värld.

Det finnes vissa nödvändiga betingelser för tillväxandet. För även ett andligt tillväxande måste det finnas andligt liv; vi måste vara födda på nytt.

Veteåkern behöver också sin skyddande inhägnad, om den icke skall nedtrampas. Den inhägnad och det skydd, som Gud förordnat för sitt folk, är den kristna församlingen. För tillväxandet behöves också näring. Skulle ett barn

Från söndagsskolans värld.

50-årsjubileum.

Söndagsskolan i Ignaberga kunde söndagen den 21 februari fira sitt 50-årsjubileum, då barn och lärare samt ett stort antal intresserade samlades i missionshuset i Ignaberga. Efter avsjungande av psalmen: Hela världen fröjdes Herren etc. öppnades jubileumsfesten av församlingens ordförande, Alb. Bengtsson, som hälsade de församlade välkomna och nedkallade Guds välsignelse över fästen och vad som därunder komme att förehavas.

En intressant och väl skriven redogörelse för söndagsskolans i Ignaberga tillkomst och utveckling under de gångna femtio åren föredrogs därefter av hr Axel Nilsson, Gulastorp. Ignaberga söndagsskola stiftades söndagen den 20 februari 1876. Bland orsakerna härtill nämndes bl. a. att elever från Vinslövs missionskola under hösten 1875 söndagligen besökt Ignaberga och där hållit av Herren rikt välsignade möten för såväl barn som äldre. Med anledning därav beslöto några för verksamheten bland barnen varmt intresserade missionsvänner att tillkalla handlanden Sven Johnsson, missionseleven P. E. Dalkvist samt fröknarna Maria Bergman och Elna Johnsson från Vinslöv att biträda vid bil-

icke få näring, vore det snart slut med livet. En krukväxt, som icke tillföres vatten, dör snart. Näringen är nödvändig för livet och för tillväxandet. Det är så även andligen. Gud har därför givit oss sitt ord, bönen och många andra gåvor för vår tillväxt. Från Guds sida är det aldrig brist, men alltför många äro sparsamma att taga till sig av Guds gåvor till andlig tillväxt och förnyelse. Därför är också det andliga livet så svagt och kraftlöst.

I världen finnes ingen näring för trons liv. I den finnes endast timliga och förgängliga ting. En kristen är en ny skapelse i Kristus, och för denna behövs livskraft och näring från den tillkommande världen. Psalmisten säger därom så: Alla mina källor har jag i Gud. Ju flera källor en människa har i Gud, ju rikare är hennes liv. Men ju flera källor en kristen har i världen, ju svagare blir hennes andliga liv. Därför får det vara oss angeläget att mottaga av den tillkommande världens krafter, att vi må tillväxa och mogna för Guds rike.

J. O.

dande av en söndagsskola i Ignaberga. Detta skedde, såsom vi förut nämnt, söndagen den 20 februari 1876. Till söndagsskolans förste föreståndare valdes hr Nils Månsson, Gulastorp, sedermera ombudsman i Hässleholms sparbank. Till vice företåndare utsågos hr Per Svensson, Gulastorp, och Sv. Bondesson, Ingaberga. Bland de första lärarna nämndes bl. a. fröken Cecilia Nilsson, Ignaberga, (numera fru Frostensson, Vinslöv). En av de första eleverna, fröken Maria Nilsson, var sedan under 42 år lärarinna, tills hon för några år sedan på grund av försvagad hälsa undanbad sig uppdraget, till stor saknad för såväl de övriga lärarna som hennes klass. Den förste föreståndaren, Nils Månsson, kvarstod såsom sådan under 25 år. Efter honom valdes Per Svensson, Gulastorp, till föreståndare. Under de senaste tio åren har hr Olof Nilsson, Vedhygge, varit föreståndare.

Under den första tiden hölls skolan i en bondgård i Ignaberga. Då utrymmet i denna blev för trångt, flyttades den med skolrådets medgivande till folkskolan och därefter till småskolan i den s. k. kyrksalen. För 27 år sedan inflyttade söndagsskolan i det då nybyggda missionshuset, där den alltsedan hållits. En f. d. elev berättade om några av sina intryck och minnen från söndagsskolan.

Sedan barnen sjungit sångerna: Tryggare kan ingen vara, och: Jag älskar söndagsskolan, läste förre distriktsföreståndaren O. N. Thomson från Kristianstad 2 Tim. 3:14—17 och talade med anledning därav om betydelsen av att våra barn, i likhet med den unge Timoteus, redan från barndomen göras förtroliga med de heliga skrifterna. Dessutom erinrade han om söndagsskolans stora uppgift med anledning av förhållandena i den närvarande tiden. Dessa äro sådana, att stora krav ställas numera såväl på lärarna i söndagsskolan som på den kristna församlingen, om söndagsskolan skall kunna fylla sin uppgift. Endast det bästa är gott nog för barnen, och därför böra inga offer sparas, när det gäller att rusta oss för att bliva skickliga att på bästa sätt fylla vår uppgift inför dem. Sedan kaffe serverats, talade vice föreståndaren, Alb. Bengtsson, till barnen, varefter pastor G. Mauritz från Tyinge höll barnpredikan, illustrerad med tända ljus, varvid även några av barnen medverkade.

Sångare och musikanter medverkade under kantor A. Bengtssons ledning med god sång och musik och bidro därmed på ett förtjänstfullt sätt till höjande av feststämningen. Den anslående och uppbyggliga festen avslutades av A. Nilsson med tack till alla som medverkat och som för övrigt med sin närvaro visat intresse för församlingens söndagsskolverksamhet. O. N. T.

Metodistkyrkan.

Femtioårsjubileum.

I år och närmare bestämt den 2 augusti är det femtio år sedan metodist-episkopalkyrkan i Sverige organiserades till en självständig årskonferens. Med anledning därav firas hela detta år som jubileumsår. Helt naturligt kommer också detta att särskilt sätta sin prägel på årskonferensen den 7—12 juli. Konferensen skall hållas i Uppsala, samma stad, där konferensen för femtio år sedan bildades. I alla församlingarna och i de organisationer och institutioner som metodistkyrkan har i vårt land hållas emellertid dessförinnan möten och festligheter av olika slag för att högtidlighålla femtioårsminnet.

Då Sveriges årskonferens 1876 bildades funnos 55 predikanter, 59 lokalpredikanter, 95 förmanare, 97 församlingar, som då kallades föreningar, 249 predikoplatser, 4,123 medlemmar i full förening och 1,544 på prov — inalles 5,667 — och 125 söndagsskolor med 435 lärare och 4,931 barn. 31 kapell hade uppförts med ett värde av 347,365 kr. och insamlingarna det sista året hade uppgått till 72,335 kr. Därför hade metodisterna erhållit k. m:t tillstånd att utträda ur statskyrkan och bilda lagliga församlingar.

Redan långt tidigare eller för något mera än 150 år sedan hade metodismen emellertid kommit i beröring med Sverige genom d:r C. G. Wrangel, som vid besök i England mottagit starka intryck av John Wesley. Efter Wrangels död dröjde det 50 år, innan metodismen på nytt gjorde sitt inflytande gällande i Sverige, denna gång genom Samuel Owen, vilkens engelska arbetare begärde att få en metodistpredikant hitsänd från England. Några år sedan denna verksamhet upphört, återknöts förbindelsen mellan Sverige och metodismen på nytt, denna gång med den amerikanska grenen och med mera bestående resultat.

Ur statistiken för 1925 meddelas: Predikanter i årskonferensen 164, lokalpredikanter 207, medlemmar i församlingarna 17,363, söndagsskolor 220, lärare 1,434, söndagsskolbarn 19,766, i epworthföreningarna 5,549 medlemmar och i juniorföreningarna 4,946 medlemmar. Antalet kyrkor och kapell är 189 med ett värde av 5,702,473 kr. 61 pastorsbostäder och församlingshus med ett värde av kr. 1,928,320. Därtill komma egendomar såsom Teologiska skolan i Överås, Centralbyggnaden i Stockholm, barnhemmen m. m. Insamlingarna förra året voro inalles 962,742 kr.

Från arbetsfältet.

Årsmöten.

Grangärde. || Grangärde Missionsförening hade sitt årsmöte söndagen den 7 februari. På förmiddagen talade vår egen predikant, Edmund Johansson, och pastor A. A. Åhlen från Gävle, med värme och hänförelse. Denna stund var särskilt ägnad till hågkomst över under året genom döden hemgångna medlemmar. På eftermiddagen vidtogs årsmötets förhandlingar. Ur årsberättelsen kan meddelas att våra möten, offentliga som enskilda, varit välbesökta. Medlemsantalet är nu 121. Inkomsterna under året hava varit kr. 3,810:31. Till S. M. F. ha lämnats 271 kr. och till Ansgariiföreningen 124:78. Frid och endräkt ha varit rådande. Den nyvalda styrelsen består av pastor Johansson, församlingsföreståndare, P. Pettersson, ordförande, F. G. Bergdal kassör, O. Järnfelt sekreterare. Församlingens fält är vidsträckt. Förutom vårt gemensamma missionshus i Kyrkbyn finnes det fem rymliga bönehus i de olika kretsarna. Ungdomsföreningen har ett 90-tal medlemmar och bedriver verksamhet i samråd med församlingen. Dess sång- och musikförening har med villighet och glädje tjänat. För övrigt har föreningen haft en livlig och välsignad verksamhet. I penningemedel har inkommit kr. 1,684:11. Missionsföreningen har under sista tiden medverkat på en serie alliansmöten, varunder några även lämnat sig åt Gud. Vår önskan och bön är också att vårt ringa arbete må så av Gud kunna välsignas, att själar vinnas för hans eviga rike.

J. Emil Jansson.

Järna. || Järna missionsförening har haft sitt årsmöte under god tillslutning. Efter sång och inledning av pastor C. Albäck övertog ordföranden, J. S. Gezelius, ledningen av mötets förhandlingar. Av årsberättelsen framgick att verksamheten fortgått i frid, kärlek och endräkt. Nitton medlemmar hava intagits, en flyttat till annan ort och tre hava gått till vårt eviga fadershem. Medlemsantalet var vid årsskiftet 190. Av revisionsberättelsen framgick att kassan, Vansbro krets inberäknad, balanserar på en summa av 9,854:07. Till Svenska Missions-Förbundets yttre mission ha lämnats 1,246:79 kr., till Dalarnes Ansgariiförening 400:60 kr. och till skilda missionsändamål 147:97 kr. Till styrelse valdes J. S. Gezelius, Lars Nilsson, Lars Larsson, P. Persson, P. A. Larsson, Karl Andersson, H. K. Larsson. Suppleanter blevo Nils Andersson och Johan Danielsson. Sedan övriga val och ärenden förekommit och tacksamhetsbetygler växlats, avslutades mötet. Kärlekens och fridens ande hade vilat däröver. Församlingen be-

der om väckelse och väntar väckelse snart. En fridens hälsning sändes till alla i Kristus benådade.

C. A. Albäck.

Matteröd. || Matteröds missionsförsamling har hållit sitt årsmöte. Sedan sång 394 sjungits, öppnades mötet av ordföranden, N. Andreasson, med bön, bibelläsning och ett kortare anförande. Års- och revisionsberättelsen upplästes och godkändes. Räkenskaperna balanserade på en summa av kr. 2,756:27. Bland större inkomster märkas: auktionsmedel 830 kr., inträdesavgifter och kollekt 457 kr., gåva av Hultman 520 kr., eftersänkta räntor 400 kr., medlemsavgifter 50 kr. Bland utgifterna märkas särskilt: Till Skånes Missionssällskap 1,041 kr., till Sv. Missions-Förbundet 111 kr., till söndagsskolan 108 kr., avbetalning av skuld 400 kr.

Till styrelse valdes N. Andreasson, Matteröd, N. Andreasson, Isakstorp, N. Andersson, N. Johansson, J. Nilsson, med A. Dahlin och I. Nilsson, som suppleter. Revisorer blevo B. Thomsen och G. Nilsson. Då nuvarande ordföranden bestämt av sagt sig återval, utsågs därtill N. Johansson. Till församlingsföreståndare valdes pred. B. Edw. Persson, vice förståndare A. Dahlén. Till förståndare för söndagsskolan valdes Dahlén. Lärarekåren omvaldes samt nyvaldes fyra lärare. Till organister valdes Gunnar och Marta Nilsson. Årsmötet avslöts med bön av pred. Persson.

Julita. || Julita missionsförening har haft sitt årsmöte. Efter sång och bön inledde pastor Ekman mötet med Hebr. 12:1—3. Av årsberättelserna framgick att rätt många hava under året gjort sitt inträde i församlingen. Till styrelse valdes för två år A. S. Forsberg, ordförande, Gust. Karlsson, kassör, och Ernfrid Karlsson samt till ledamot på ett år efter Karl Andersson i Tomta V. Andersson i Hult. Kvarstående i styrelsen äro för ytterligare ett år Herbert Burge, sekreterare, Karl Nyberg, v. ordförande, samt Aug. Persson. Till suppleanter valdes Em. Johansson, Gust. Larsson och Robert Lindgren. Ordförande i ungdomsföreningen och söndagsskolföreståndare är predikant Ekman. Till ordförande i juniorföreningen valdes Ejnar Forsberg och till v. ordförande Gustaf Larsson. Vidare tillsattes krets-föreståndare, organister, sångledare, söndagsskollärare, föreståndarinnor för syföreningen m. m.

C. E.

Österåker. || Österåkers friförsamling har haft sitt årsmöte under stor tillslutning. Pastor Hj. Olsson öppnade mötet och läste Rom. 12:4—18 samt uttalade med ledning därav några behjärtansvärda ord, varefter mötets ordförande, K. I. Andersson, ledde förhandlingarna. Först upp-

lästes en av honom avfattad årsberättelse över församlingens verksamhet under det flydda året. Inkomster och utgifter hava balanserat på kr. 6,207:05. Till Svenska Missions-Förbundet har utbetalats kr. 957:48 och till Södermanlands missionsförening kr. 182:14. Medlemsantalet var vid årskiftet 167. Den avgående styrelsen omvaldes och består av: Karl I. Andersson, ordförande, And. Eriksson, vice ordförande, Carl Larsson, kassör, Gunnar Hellgard, sekreterare, Erik Andersson, vice sekreterare, Gust. Johansson och Karl Karlsson. Till ordförande i ungdomsföreningen och vice församlingsföreståndare omvaldes Gideon Pettersson, till söndagsskolföreståndare folkskollärare Gunnar Hellgard, till ordförande i juniorföreningen K. I. Andersson och till ledare i samma förening pastor Hj. Olsson, Axel Andersson, Kristin Olsson och Ingrid Olsson. Förutom dessa valda tillsattes krets-föreståndare, syföreståndarinnor, organister och söndagsskollärare samt övriga funktionärer.

En fridsam ande och gott samförstånd präglade hela mötet.

St. Skedevi. || St. Skedevi Friförsamling i Dalarna har haft sitt årsmöte. Pastor Svensson höll i anslutning till Hebr. 13:8 ett gott inledningsföredrag, varpå förhandlingarna vidtogo. Av årsberättelsen framgick, att församlingsverksamheten under året varit god. Några nya medlemmar ha vunnit inträde. Församlingskassans räkenskaper hava omslutit en summa av kr. 4,068:48, varav till yttre missionen samt länets ansgariiförening lämnats tillhoppa kr. 533:94. Medlemsantalet är 71. Församlingen har bedrivit regelbunden predikoverksamhet med pastor G. Svensson som predikant och föreståndare. Styrelsen omvaldes och består av följande personer: Carl Gustavsson, ordförande, Clas Åberg, vice ordförande, Emil Östlund, kassör, Ax. Gustafsson, sekreterare och Joh:s Eriksson vice sekreterare. Styrelsesuppleanter blevo Vilh. Johansson, C. J. Andersson och C. J. Gustafsson. Till nykterhetsombud omvaldes Carl Gustavsson och Erik S. Östlund. Övriga kommittéer och funktionärer omvaldes, varjämte kretsombud tillsattes. Det av frid och endräkt präglade årsmötet avslöts med ett varmt bönemöte. C. G—n.

Kvillinge. || Kvillinge missionsförening har haft sitt årsmöte. Mötet öppnades av församlingens ordförande, A. Zetterholm, som föredrog styrelsens redogörelse över det gångna året. Verksamheten har fortgått oavbrutet, ehuru den på grund av pastor Larssons sjukdom och avflyttning uppehållits med tillfällig predikohjälp. Medlemsantalet är 102. En livlig ungdoms-, junior- och söndagsskolverksamhet finnes. Kassan

balanserade på kr. 5,520:—. Till yttre missionen har lämnats kr. 777:—. Den avgående styrelsen omvaldes. Verkmästare A. Zetterholm valdes till ordförande, och söndagsskolföreståndare. Till juniorledare valdes Ejnar Eklöv. Predikantfrågan behandlades, varvid beslöts att kalla pastor Rikner, Regna, till predikant och föreståndare. J. F. W.

Jättendal. || Jättendals Missionsförsamling har hållit sitt årsmöte. Församlingen har under året bedrivit en rätt omfattande verksamhet, som även kröntes med synlig framgång. Medlemsantalet är 126. I fyra söndagsskolor undervisas 90 barn av 10 lärare. Söndagsskolföreståndare är hemmansägaren E. Eriksson. Församlingsföreståndare och ordförande är pastor P. A. Back. Kassan har under året omslutit en summa av kr. 5,202:05. Den avgående styrelsen omvaldes så gott som i sin helhet. Endräkt och kärlek ha i allt präglat församlingens arbete. P. B.

Det är nu

den 1 april ett lämpligt tillfälle att göra något för tidningens spridning. Våra prenumerant-samlare och vänner ombedjas att taga ett nytt tag för att få nya prenumeranter. Till årets slut kostar tidningen endast tre kronor. Tidningen kan för övrigt ännu erhållas från årets början.

Vi bedja varje vän av vår tidning att nu

göra något

för dess spridning.

Förbundets missions- inkomster.

Februari 1925.

Inre missionen	2,138:12
Yttre missionen	40,207:44
Utan uppgivet ändamål	3,795:48
	<hr/>
	Kronor 46,141:04

Februari 1926.

Inre missionen	2,932:50
Yttre missionen	40,056:61
Utan uppgivet ändamål	4,274:40
	<hr/>
	Kronor 47,263:51

Från redaktion och expedition.

Vår egen mission. || Om vår sjukvård i Belgiska Kongo meddelar oss missionär G. N. Nyqvist vid Kibunzi följande:

Staten visar sig mycket välvilligt stämd för vårt deltagande i hjälpligan för de inföddas sjukvård. Mycken och dyrbar medicin ha vi erhållit nu i slutet av året gratis. I juni månad erhöles vi för sjukvården i statsanslag 10,000 francs. För hela året fingo vi sålunda 24,000. Nu i dagarna ha vi haft brev från distriktsläkaren att ytterligare 11,000 francs tilldelats oss.

— Från Kolo i Kongo är brev infört i detta nummer. I enskilt brev skriver missionär H. Lindgren bland annat:

Vi ha oerhört varmt här nu om dagarna, det är den lilla torr tiden och solen värmer, så det är ej utan att man lider av värmen, och dock äro vi rätt så vana vid hettan. Vi få dock vara friska, Gud vare taek. Om två à tre månader resa Fridlund och Ruth Johansson hem till Sverige, och jag torde då bli ensam här med allt arbete, åtminstone någon tid. Får jag vara frisk, så går det nog bra, ty jag har varit ensam förr och under svårare omständigheter. Ruth Johansson har nu varit vid Indo tre månader för att hjälpa dem där. Som torde vara bekant, ha våra vänner Unsgaard fått en son.

Juldagens möten pågingo i något över sex timmar, och jag får erkänna, att jag var trött när kvällen kom. Det var en välsignad jul, och det gamla men alltid kära julbudskapet fröjdade våra hjärtan. Dock måste jag erkänna, att mina tankar gingo hem till de svenska byggena, till de mina. Det är inte roligt att vara så långt borta från dem, i synnerhet vid en sådan högtid som jul. Men jag får inte klaga. Gud hjälper för varje dag, och jag hoppas på återseende under goda förhållanden. — — —

Missionärsparet Lindgren hava för någon månad sedan fått en dotter. Som bekant vistas fru Lindgren ännu i hemlandet.

— Det kan ju vara av intresse för tidningens läsare att taga del av huru vår missionär John Södergren teknar det nutida Brazzaville i Kongo. Så här skriver han bland annat:

Vi må gott och knoga var på sitt håll. Allt börjar förvandlas härute och icke minst vyen utanför våra fönster. Nu susa bilarna, om icke så tätt som på Drottninggatan i Stockholm så nästan nära som på Barnhusgatan. Smällarna från en bortilande motorecykel ha knappast förtonat, förrän nya höras från en kommande. Man måste ha stadsmanér för att kunna sova, d. v. s. kunna sova på morgnarna och vaka första delen av natten. Oväsenedet från gatan ger sig icke förrän vid midnatt. Jag som är landsbo får där-

för ibland ganska lång dag. Civilisationens nervositet gör sig gällande även här. Allt börjar få fart. Förr tyckte man poussörerna sprungo, så man nästan var rädd att sitta i. När bilar och motoreyklar ila förbi, tycker man, att poussen sitter fast. Vi behöva nog ett åkdon till här utom lastbilen, som är »storätare och dyrfödd». Men staden är lång och blir längre. Det tar halva dagen från ena änden till den andra. Och den resan måste man göra titt som ofta. Sista veckorna ha motorfordonen fördubblats. Snart börja bussar gå på Pointe Noire. Två äro redan anlända till Brazzaville. Hoppas kunna hämta Unsgaards, då de skola anträda hemresan, med bil.

— Missionär John Törnquist i Östturkestan meddelar i enskilt brev hit att man nu på ryska sidan om detta land bygger automobilvägar till närmaste bergpass efter två vägar, så att, om det håller vad det lovar, man om något år kan resa mellan Stockholm och Kaschgar på femton dagar.

— Meddelande har ingått att fröken Ida Pettersson lyckligen anlänt till Shanghai i Kina.

— Missionär G. Tonnér i Ichang i Kina meddelar i brev hit bland annat:

Vi må alla gott, och tiden, ja den flyger i väg, och vi följa med. Det är nu på femte året sedan vi sist sade varandra farväl. Det är oroliga tider i detta land, men vad man ser i dag och vad man i dag tror skall komma att inträffa, det kan i morgon ha tagit en helt annan vändning. De mest oväntade och överraskande händelser komma så gott som dagligen. Må Gud förbarma sig över detta arma och lidande folk!

— Predikantmöte hålles i Bollnäs den 22 och 23 april och i Uppsala den 5—7 maj.

— Distriktsmöte hålles i Arboga den 17, 18 april, i Bollnäs den 24, 25 april och i Uppsala den 8, 9 maj.

— Palmsöndagen är även i år bestämd som offerdag för S. M. U:s yttre mission.

Godssändning till Kina || avgår från Sverige i juni månad. Varor till denna sändning böra vara Svenska Missions-Förbundet, Barnhusgatan 10, Stockholm, tillhanda före den 20 maj jämte fullständig förteckning över varuslag, antal, mått, vikt och värde.

»Mitt råd är: tag och läs A. Fibigers *Segern* — en påskbok — särskilt du, som anfäktas av kritik och tvivel i de grundläggande och avgörande spörsmål, som här behandlas», skriver kyrkoherde Th. Pihl i Karlskrona-Tidn. Häft. kr. 3:50, klotb. kr. 5 kr. Passionsböcker finnas i rikt urval. Begär våra kataloger, som sändas gratis. Lindblads Förlag, Uppsala.

Alfred Carlsson. || En av Tystberga missionsföreningens mera bemärkta medlemmar, egendomsägaren Alfr. Carlsson, Utterö, fyllde 60 år den 8 mars. Tidigt vunnen för Gud och från ungdomen varmt intresserad för den fria andliga verksamheten förenade sig hr Carlsson med Tystberga missionsförening vid dess bildande år 1885 och började strax vittna om Herren. Snart nog ägnade sig Carlsson helt åt predikantens gärning och blev år 1890 predikant i Ripsalästringe Missionsdistrikt. År 1892 antog Carlsson kallelse som predikant i Tystberga missionsförening, vilken befattning han innehade till 1897, då han blev reseombud i Södermanlands missionsförening, där han kvarstannade till år 1902, då han blev predikant och församlingsföreståndare i Sorunda.

År 1906 måste Carlsson på grund av hälsoskäl avbryta sin ordinarie predikogärning och har sedan ägnat sig åt lantbruk. I Tystberga missionsförening är han ledamot av styrelsen, kassör, vice föreståndare och biträdande predikant och har han utfört en god gärning och väsentligt bidragit till den framgång församlingen haft. Hans begåvning och duglighet har ock tagits i anspråk på många andra områden.

På högtidsdagen blev han hjärtligen uppvaktad av enskilda och korporationer. På eftermiddagen hade herr och fru Carlsson inbjudit släktingar och vänner samt Tystberga missionsförening till supé. Pastor J. Wänstrand talade å Tystberga missionsförenings vägnar och överlämnade en subskriberad penningssumma i guld. Å styrelsens vägnar talade ordföranden, Edv. Johansson, och överlämnade ett album med samtliga styrelseledamöter. Dessutom fick jubilaren mottaga flera dyrbara presenter av släktingar och grannar. Under dagens lopp anlände en mängd telegram och en myckenhet blommor överlämnades.

J. W—nd.

En sextioåring.

Pastor A. Hansson,

Ulricehamn, som, enligt vad vi förut meddelat, fyller sextio år den 26 dennes.

Distriktsmöte

för Västmanlands och Örebro distrikt av Svenska Missions-Förbundet hålles i *Arboga* den 17—18 april 1926.

Enskild konferens för medlemmar av församlingar och ungdomsföreningar med början första dagen kl. 2 e. m. Offentliga möten lördag kl. 8 e. m. och söndag kl. 11 f. m. och 4 e. m. Medverkande vid mötet bliva missionsföreståndare J. Nyrén, distriktsföreståndarna Sam Larsson och O. Olofsson samt pastor S. Öhman.

Västmanlands och Örebro distrikts missionsvänner inbjudas hjärtligt att deltaga i detsamma. Varje församling och ungdomsförening uppmanas att sända åtminstone ett ombud. För upplysning om logi hänvänder man sig till pastor S. Öhman, *Arboga*.

Restur

för kongomissionär G. A. Jakobsson i Värmland.

April: 5—12 Arvika; 13—19 Gunnarskog; 20—23 Eda; 24 och 25 f. m. Eda södra; 25 e. m. och 26 Västra Ny.

Kollekt upptages tacksamt för vår kongomission.

Svenska Missions-Förbundets Expedition.

Restur

för kongomissionären Karl Abel.

April: 9 Gysinge; 10 och 11 f. m. Österfärnebo; 11 e. m. Vannersjö; 12 Hedesunda; 13 Lövåsen; 4 Kjessmansbo; 15 Gävle; 16 Bomhus; 17 Strömsbro; 18 Hille; 19 Norrsundet; 20 Axmarby; 21 Hagsta; 22 Jädraås; 23 Amot; 24, 25 Ockelbo; 26 Kungsberg; 27 Järbo; 28 Forsbodarna; 29 Sandviken.

Missionär Abel har arbetat vid Kolo, Gästriklands station.

Kollekter upptages tacksamt för Svenska Missions-Förbundets kongomission.

Svenska Missions-Förbundets Expedition.

Vildtörne är titeln på Anna Ölanders senaste bok, en samling intressanta och verklighetstrogna skildringar ur livet. Göteborgs Morgon-Post skriver om Anna Ölanders böcker: »Otaliga äro de, som med djupaste tacksamhet läst många av hennes berättelser... Det märks, att hon öser ur ett långt livs rika erfarenheter.» Helt säkert skola Anders många vänner landet runt skaffa sig »Vildtörne» till nytta, glädje och välsignelse. Häft. kr. 2:50, inb. kr. 3:50. Lindblads förlag, Uppsala.

Brevafton.

Länna östra Juniorförening »Vårt Hopp» har sin första brevafton onsdagen den 31 mars. Brev, som tacksamt mottagas, märkas B. A. under adress Elise Österman, Hysingsvik, *Grovså*.

A.-B.
**GROHMANN &
EICHELBERG**

Verkst. direktör och teknisk ledare ERIC CEDERQVIST
MÄSTERSAMUELSGATAN 67, STOCKHOLM

Riks 47 41
Norr 41 34

KLICHÉER

Den bästa gåva

till

Bibelskole- och Konfirmationsungdom

är

DIN VÄG

av *Joh. Gustafsson.*

Pris häft. 1: 25, eleg. biblioteks. 2: 75.

— Och det bästa av allt möter man i denna bok: en underström av den varma kärleken till Kristus och till de unga. — Må den bliva läst, begrundad och omsatt i levande livet.

Ad. Andersson.

2:a uppl. utkommer om några dagar.

Svenska Missions-Förbundets Förlag,
STOCKHOLM C.

Guds Frälsningsväg

Handledning till hjälp för bibelskolor.

Av *E. Genitz.*

Pris 80 öre.

Svenska Missions-Förbundets Förlag,
Stockholm C.

HELGON

av

L. W. HODGKIN.

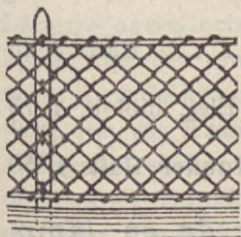
Pris: häft. kr. 4: 75, inb. kr. 6: 50.

»Man känner en andlig värkänsla genomströmma sin varelse, då man läser boken, och man känner sitt andliga mod växa, då man i denna bok läser om dessa andens män och kvinnor, som, trotsande lidande och smälek intill döden, voro trogna sin frälsares namn. De små berättelserna »Barnen hålla gudstjänst», »Utan åhörare» m. fl. locka fram tårarna ur ens ögon. Det är en bok, som alla borde läsa.»

Gränna Tidning.

Svenska Missions-Förbundets Förlag,
STOCKHOLM C.

Stängselnät.

Flätad stängselduk
med fyrk. maskor,
tillv. av prima galv.
tråd.

Stark och pryddig.

Säljes fraktfritt över
hela landet.

Bröderna Ljungkvist, SKÖFDE.

Vänd Eder till KLICHÉANSTALTEN HJ. LINDBLOM & CO.

UTFÖR KLICHÉER FÖR BOKARBETEN,
JUBILEUMS- OCH TIDSKRIFTER,
PORTRÄTTALBUM OCH REKLAM,
FLERFÄRGSTRYCK SAMT TECKNINGAR

19 HÅLSINGEGATAN 19
STOCKHOLM

GEDIGNA OCH STILFULLA MÖBLER

köper Ni fördelaktigast från

FR. MAGNUSSONS MÖBELFABRIK, VÄRNAMO. Etabl. 1900.

Egen tillverkning av Matsals-, Sovrums- och Herrumsmöbler m. m. Garanti för hållbarhet. Förmånliga priser och bet.-villkor.
Fraktfritt Eder st. Begär offert. Åberopa annonsen.

Musik- och Sångböcker.

För väckelsemöten:

Fridstoner. (155 sånger).	
Musiken. Klotband, vitt snitt.....	Kr. 6:—
Körer till Fridstoner (49 körer)	> 0: 75
Texten. Elegant skinnband	> 3:—
> Elegant klotband	> 1:—
> Mjukt klotband	> 0: 60
Låt om oss sjunga. (87 sånger)	
Text	Kr. 0: 25

För sångkörer:

Blandade kören. (279 sånger).	
Skinnband, rödsnitt.....	Kr. 13:—
Klotband, vitt snitt.....	> 10:—
Hymnarium. (180 sånger).	
Skinnband, rödsnitt.....	Kr. 8:—
Klotband, vitt snitt	> 6:—
Tillägg till Hymnarium (2 sånger) ...	> 0: 25
Körkompositioner.	
Klotband.....	Kr. 3:—
Kantat.	
För soli och blandad kör Av Carl Bohlin	Kr. 1: 50
Ahnfeldts sånger. (10 sånger).	
Musiken	Kr. 1: 25
Texten	> 0: 10
Heimlandssånger.	
Två sånger av Gunnar Petersén	Kr. 1:—
Fader vår.	
Herrens bön av Frank Earnest	Kr. 1: 50
Stilla undergivenhet.	
Psalmen 131 av Frank Earnest.....	Kr. 0: 90

För musikföreningar:

Sångbok för musikföreningar.	
Musik och text. Första delen. (17 sånger)	Kr. 1: 50
> > Andra delen. (27 sånger) >	2:—
Stråkstämmor till Andra delen.	> 1: 40

För barnkörer:

Barnkören. (90 sånger).	
Musiken. Klotband, vitt snitt.....	Kr. 4: 50
Texten	> 0: 40

För de små:

Kaj och Maj. Häft. (15 sånger).....	Kr. 1:—
> > kart.	> 1: 75
Lek och Allvar. första samlingen. Häft.	
(13 sånger)	Kr. 1:—
> > första samlingen. kart. >	1: 75
> > andra samlingen. Häft.	
(15 sånger).....	> 1: 75
> > andra samlingen kart. >	2: 50

För söndagsskolan:

Svensk Söndagsskolsångbok. (360 sånger)	
Musiken. Klotband, vitt snitt.....	Kr. 7:—
Texten. Elegant skinnband	> 3:—
> Elegant klotband.....	> 1:—
> Kartonerad	> 0: 60

Svenska Missions-Förbundets Förlag,
STOCKHOLM C.

Passions- och Uppbyggelseböcker.

P. Waldenström:

Barmhertig och nådig är Herren.

Davids 103:e psalm, översatt
 och förklarad Häft. 1: 25

Gud är min tröst..... Inb. 4: 50

Herren är from.

Betraktelser över Davids 25:e
 psalm Inb. 3:—

Kristi avsked från sina

lärjungar..... Inb. 3: 50

Smärtornas man.

Betraktelser över Jesaias 53:e
 kapitel Inb. 4: 50

J. D. Jones:

Böernas bön Häft. 1: 75

 > > Eleg. bibl.-b. 3: 25

Överflödande nåd..... Häft. 1: 75

J. H. Jowett:

Ett är nödvändigt Häft. 3: 25

 > > > Eleg. bibl.-b. 4: 75

Tankar för stilla stunder Häft. 1: 50

*En värdefull bok är en lämp-
lig gåva på högtidsdagar.*

Svenska Missions-Förbundets Förlag,
Stockholm C.